

Uredništvo in upravnistvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11.57. Dopolni naj si pošljete uredništvo, oglaš., reklamacije in denar pa upravnistvo. Rokopisi se ne vračajo. Nepriznane pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk: Tiskarna «Edinost». Poduredništvo v Gorici: ulica Glogni Carducci st. 7, L. n. — Telef. št. 827.

Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Perin.

Prva nedelja meseca junija je vsako leto posvečena praznovanju važnega dogodka v zgodovini ujedinenja Italije: proglasitve ustave, svetojeni z zakonom od 5. maja 1861. Po vseh večjih mestih države se ob tej priliki vršijo običajno obširne parade.

Prva nedelja meseca junija je vsako leto posvečena praznovanju važnega dogodka v zgodovini ujedinenja Italije: proglasitve ustave, svetojeni z zakonom od 5. maja 1861. Po vseh večjih mestih države se ob tej priliki vršijo običajno obširne parade.

Ta vest bo gotovo presenetila vse, ki so imeli priliko videti g. Keržeta še pred nedavnim pri delu, živahnega, šlegla in zdravega. Obenem pa bo ta vest užalostila vse ona, ki so poznali v g. Keržetu ne samo skrbnega družinskega očeta in marljivega trgovca, marveč tudi moža trdnega, nemahljivega značaja in dobrega srca, moža, ki je rad pomagal za nasvetom in s dejanjem kadarkoli in kjerkoli je mogel v najstih naših krogih je bil enan kot kremenit značaj in kot velik dobrotnik. Tak bo ostal trajno v spominu vsem, ki so ga poznali.

Pokožniku bodi lahka zemlja, kamor ga bode jutri položili na večnem počitku, in večna luč naj mu svetli.

Globoko užalosteni družini izrekamo naše najkrepkejše sočutje.

Število prebivalstva v tržaški pokrajini v zadnjih dveh mesecih
Demografsko gibanje prebivalstva v tržaški pokrajini v zadnjih dveh mesecih se po uradnih podatkih odraža v naslednjih številkah:

Rodilo se je: a) v aprilu: v Trstu 316, na deželi 220, skupaj 545 otrok; b) v maju: v Trstu 284, na deželi 193, skupaj 477 otrok.

Umrlo je: a) v aprilu: v Trstu 321, na deželi 124, skupaj 445 oseb; b) v maju: v Trstu 267, na deželi 108, skupaj 375 oseb.

Porok je bilo sklenjenih: a) v aprilu: v Trstu 155, na deželi 43, skupaj 198; b) v maju: v Trstu 129, na deželi 88, skupaj 217.

Iz navedenih podatkov je torej razvidno, da je število rojstev v tržaški pokrajini v minulih mesecih padlo za 68 v primeri s številom rojstev v aprilu; število mrtvih pa je padlo za 70. Potemtakem se je prebivalstvo v tržaški pokrajini v minulih mesecih pomnožilo za 102 duši. Prirastek gre predvsem na račun dežele, kjer znaša 85 duš, dočim je v Trstu neznačen (17 duš).

Glavni ribji trg

bo ves dan zaprt v nedeljo, dne 3. junija, na praznik ustave, ko se bo vršila vojaška parada.

Predavanje o etruškem jeziku

Predvčeršnjim je prof. Trombetti, ugledni proučevalec etruškega jezika, predaval na tukajšnji univerzi izbranemu občinstvu o uspehih dosedanjega prizadevanja učenjakov, da bi razbrali smisel aznihih napisov v tem izumrlem jeziku, ki so se nam ohranili do današnjih časov. Včeraj je prof. Trombetti predaval v društvu "Minerva". V kratkem bo odstopal proti Zagrebu, kjer si bo ogledal slovito mumijsko, ovito v etruške papiruse.

Iz tržaškega življenja

Razne nezgode

Pri delu v ladjedelnici S. Marco je 18-letni kovač Anton Fulgnat, stanujoč v ulici Beccherie št. 14, včeraj popoldne padel z odra, viškega kakor tri metre, ter se pri tem pobil po raznih delih telesa. Dobil je potrebno pomoč v mestni bolnišnici, kamor je bil prepeljan v avtomobilom rešilne postaje, zato je bil na lastno željo prepuščen domači negi. Ozdravil bo v 6 dneh.

Včeraj popoldne je prišel iskat pomoči v mestno bolnišnico 34-letni mehanik Andrej Petrucci, stanujoč v ulici Donadoni št. 28; imel je poškodovano roženico na levem očesu. Mož je povedal, da mu je pri delu v neki mehanični delavnici v ulici S. Francesco priletel v oko oster drobec železa ter ta poškodoval na omenjeni način. Petrucci je bil sprejet v okulistični oddelku, kjer se bo moral zdraviti kakih 14 dni.

Ko se je 9-letna Ana Molinari, stanujoča v ulici XX Settembre št. 83, včeraj popoldne vracala iz šole domov, se je na stopnicah spodtaknila in padla tako nesrečno, da si je zlomila desno roko nad zapestjem. Dobil je prvo pomoč na rešilni postaji, kamor se je zatekla v spremstvu matere.

Dve aretaciji

Radi nedovoljenega prosjačenja in radi upora proti javnim organom je bil predvčeršnjim aretiran neki Edvard Toscan, brez stalnega bivališča. Bil je odvlečen v zapor v ul. Coroneo.

Ker se je pregrešil proti 7. vojni zapovedi, se je moral predvčeršnjim proti svoji volji nastaniti v velikem državnem hotelu v ulici Coroneo 28-letni Anton Coccar brez stalnega bivališča.

Tržaška porota

Umor mestn. stražnika Cattaruzze v sedmih braniteljev

Ostri napadi na pričo Bazzaldella

Danes bo proglašena obsodba.

Včeraj zjutraj je v obravnavi proti Ludviku Zaizu in Stefanu Mrkotovi povzel besedo branitelj Zaiza odv. dr. Contreras.

Govornik pravi: "Tožniki so vam dejali, da morate verjeti pričam Bazzaldelli, ki ne laže in se ne vara. Za nas je pričanje te priče črno." Govornik tu opiše v lepih besedah junastvo nesrečne žrtve.

"Cattaruzza je moral umreti, ko je spoznal napadalca z masko. To pravi državni pravdnik, mi pa vemo, da je priča Bazzaldella govorila o maski šele pozneje, ko je bil Mrkota že aretiran. Bazzaldella je edina, ki trdi, da je bil Zaiz soudeležen pri zločinu. Pokazan je bil Bazzaldelli v obliki, ki ni dovoljena po zakonu.

"Predvsem je Bazzaldella ženska in veliko bolj lahkomišelnja v takih zadevah kot možki. Ženska lahko laže, ne da bi vedela da laže. Bazzaldella je imela ob času zločina šele 15 let. Pomislite: pred seboj ima pet oboževanih mož, ona ne beži, a zapomni si njih obraze. Junakinja obravnava je, to jo zapeljuje. Zamogla bi tožiti vsakogar, ki bi ji bil pokazan vkleknjen.

"Kaj hočete več? V zadnjem trenutku vam pride na dan s skrivnostnim Bertom?"

"Biti hočem milosten in reči, da Bazzaldella govori to pod vplivom autosugestije. Se moti, in moti se, je človeško.

"Zaiz vam je kaj trdil, da je nedolžen in vam je povedal, kje se je nahajal v trenutku zločina. Pripeljali smo vam priče za to. Jim nečete verjeti?"

Tu obravnava govornik na dolgo in široko zadevo Zaizovega alibijsa. Ta argument je zanj odločilen, z njim izčrpa govornik svoj govor in konča:

"Ako zamorete potrditi z gotovostjo, da je Zaiz streljal na Cattaruzzo, gospodje porotniki, tedaj ga obsodite na dosmrtno ječo, ako pa je v vaših dušah najmanjši dvom, ga morate oprostiti. In vi boste izjavili v pravoreku: "Ne moremo reči tega. Zaiz, v imenu Boga, vrni se v življenje!"

Popoldne govori Zennaro, branitelj Mrkote.

Izraža sožalje brambe nad smrtno nesrečnega stražnika in preide kovi na jedro obravnave. Govornik pravi med drugim:

"Mati in hči Contento sta v enem edini: ob devetih in četrth je bil Mrkota doma. Ni torej mogel biti na mestu zločina. Ne verujete temu? Kaj pa Gennarutti? Tudi temu nečete verovati? Saj je bil z njimi v ulici della Mura ob 10. in en četrth. Niso vsi zmorni krivega pričanja, ne more vsak priti sem hladnokrvni in zapriseženi govoriti pravcato laži. Tudi Gennarutti ni prišel sem, da laže.

"Zdi se mi, da ni potrebno, da še nadalje razpravljamo o pričah, ki nastopajo v tej obravnavi, kajti že vemo, da je Mrkota podal alibijs, ki v obrisi, ki smo vam jih pokazali v tej obravnavi, drži in ki ga ni mogoče zavreči. Toda gospod državni pravdnik je skušal razorožiti priče, na katere se sklicujemo. To je za nas nevarno, toda tu nam prihaja na pomoč posredno pričanje sester oboževancev samega. Je nekaj strašnega v proceduri. Vi ste slišali priče, ki so govorile o pričah — toda sester Mrkote niste slišali — tistih strašnih prič, ki so morda trenutno nepremišljene, ker so pač mlade, spravile lastnega brata v dolgoletno ječo, ne tega niste slišali. Odgovarjam g. državnemu pravdniku in nepravilnemu zaslišanju sester oboževancev s strani agentov javne varnosti, da je ravno zaslihanje teh sester najmočnejši steber brambe. Sestre bi morale vedeti, da je Mrkota bil soudeležen pri zločinu in bi se bile pri zaslišanju izdale. Državni pravdnik nam je dejal, da moramo obdnevovati v tej obravnavi junastvo Cattaruzze in junastvo priče Bazzaldelle. Ne primerjajmo tega! Mi tu obdnevujemo navadno žensko, lahkomišelnico v tem slučaju. Opisala vam je stvari, ki jih nikoli ni videla. Ne vem, če je Bazzaldella histerična, toda nekaj histerizma je v stvari, kajti kdo ji bo verjel, da so si banditi kar na cesti ponujali maske in samokrese? Kakšni banditi so to? Norci? Predrzi do blaznosti? Hočete imeti dokaz razplamteli fantazije te deklice, ki igra tako važno vlogo v tej obravnavi? Banditi so morali biti pravi tepci! Slišali smo pogovor banditov z Bazzaldello: "Pojdi vstran, sicer ustreliš!" — "Streljaj!" — "Se ne bojšiš samokresov?" — "Ne!" — "Ti ho, prihajaj!"

Med pogovorom in sprejemnici so v sprednji sobi tri ženske pregledovale in ocenjevale Miličino kožuh. Bile so tu: pestunja, revna sorodnica Rambergovih, živeča v hiši, neka bližnja znanka, ki je prišla k njim tisti dan, in šivilja. Zaključek tega opazovanja je bil ta, da se ta "Rusinja" baha s svojim razkošjem, ki se prav nič ne poda je poštemim in resnim ženskam, ki morajo misliti samo na gospodinjstvo in možovo srečo.

Ostali obiski mladega para so bili krajši. Miliči se je zdelo zelo smešno, da so jo povsod sprejeli; ni se mogla zatajevati in je vprašala moža: ali so ti ljudje vedno doma?

— Če gredo ven, gredo samo po opravkih. Vsi imajo doma dovolj dela. Pa tudi se ne mara nihče pokazati nevljuden s tem, da bi naju ne sprejeli; ne glede na to, da so vsi radovedni videti tebe, — je z usmevom odgovoril grof.

V skromnih meščanskih bivališčih častniških družin in celo pri predstavnikih mestnega oblastva je vzbudila pojava Miliče in njenega odličnega razkošja deloma zadrego, deloma zavist. Tako je morala, na primer, mlada žena polkovnega pribočnika sama nadzorovati svoje otroke, sedeč pri šivanju ter jih vzeti s seboj v sprejemnico, ker je bilo tisti dan veliko pranje in sta bili dekla in pestunja zaposleni v pralnici. Preprosta volnena obleka gospodinje, ki si je pozabila sneti celo predpasnik, in vpitje otroka, ki ga je morala mati končno odvesti v drugo sobo, vse to je Miličo tako zmedlo, da je sedela tam v zatreji in je moral grof vesti pogovor.

— Moj Bog, kakšen kup otrok ima vsaka družina. Vaše dame so prave kobilice s piščeti, roke pa imajo take kakor dularice, — je rekla Miliča možu, ko sta bila sama.

— Ni drugeče, draga. One morajo izhajati s svojimi dohodki in morajo opravljati gospodinjstva dela. Glede otrok pa ti povem, da jih ti ne smatrajo za oviro sreče. Zdaž ko si videla vsa ta skromna bivališča, priznaj, da sem imel prav, ko sem rekel, da je tvoja čudovita obleka neprimerna za obiske tem ženskam, ki so vajene

stroge varčnosti in ne smejo niti pomisliti na tako lišpanje.

— Ti bi me bil moral poprej opozoriti, kako temeljito mi bo treba izpremeniti svoj okus in svoje navade. Jaz nisem poznala podeželskega mesta in si nisem mogla niti predstaviti, da more, recimo, častnikova žena nositi tako strašno in celo karirano obleko, kakršno je imela na sebi m-me Bergman.

— Njo sva le slučajno našla v delavniški domači obleki. Toda oprosti, ti si tudi živila na deželi, ali se tam žene revnih častnikov in nižjih uradikov lepše oblačijo?

— Na deželi imam malo znanec, če izvzamem nekaj sosednih posestnikov; no, dame, ki sem jih tam srečala, so bile vendar lepše opravljene. Vsakdo se oblači, kakor hoče.

Grof ni nič odgovoril, ker se je voz ustavil pred stanovanjem Vizenbrukov.

Lepa Alma je bila zelo nakičena. Bila je v mestu na izprehodu ter zagledala Berenklavovo kočijo, zato se je podvzvala, ker je domnevala, da sta mlada zakonca na posetih, in se je hotela primerno pripraviti za sprejem bodoče tekmovalke.

In Miliča je vzbudila v njej celo nevihto neprijetnih občutkov; lepota, zlasti pa bogastvo in

eleganca obleke mlade grofice so prekosile njeno pričakovanja. Vilma je prav govorila: ta "prekipevalka samovarov", ta "Geldprotz" (denarna bahačka) ji gotovo prevzame prvenstvo, ki ga je do sedaj uživala, smatrajoč se za prvo damo polka. Toda na zunaj ni Alma z ničemer pokazala jeze, ki ji je kipelja v duši. Z zavistnimi pogledi je promatrala Miličino soboljevino ter prečenila njeno obleko, ki je prišla brez dvoma iz Vortove delavnice ali kakega drugega znamenitega krojača, pri tem pa se je topila same prijaznosti.

— To je vsaj ženska z okusom, ne pa kaka pepeluha, — je rekla Miliča možu, ko sta se vracala proti domu.

— Upajmo, da ti bo frau Alma vedno tako všeč kakor danes. Toda mnoge naše dame je ne marajo, ker je koketka, častihlepna in nevoščljiva, zlasti nevoščljiva. Poleg tega je vsa nora za toalete in kavalirje: vsi naši poročniki kleče pred njo.

— Naj le kleče; jaz nimam najmanjši želje ji odvzeti kateregakoli dvorilca, — se je nasmejala Miliča.

Poseti so jo spravili v dobro voljo in nevolja na moža jo je prešla. To okolnost je grof izrabil, da je vnovič stopil v dobre odnose z ženo.

Bazzaldelli, ki ne laže in se ne vara. Za nas je pričanje te priče črno." Govornik tu opiše v lepih besedah junastvo nesrečne žrtve.

"Cattaruzza je moral umreti, ko je spoznal napadalca z masko. To pravi državni pravdnik, mi pa vemo, da je priča Bazzaldella govorila o maski šele pozneje, ko je bil Mrkota že aretiran. Bazzaldella je edina, ki trdi, da je bil Zaiz soudeležen pri zločinu. Pokazan je bil Bazzaldelli v obliki, ki ni dovoljena po zakonu.

"Predvsem je Bazzaldella ženska in veliko bolj lahkomišelnja v takih zadevah kot možki. Ženska lahko laže, ne da bi vedela da laže. Bazzaldella je imela ob času zločina šele 15 let. Pomislite: pred seboj ima pet oboževanih mož, ona ne beži, a zapomni si njih obraze. Junakinja obravnava je, to jo zapeljuje. Zamogla bi tožiti vsakogar, ki bi ji bil pokazan vkleknjen.

"Kaj hočete več? V zadnjem trenutku vam pride na dan s skrivnostnim Bertom?"

"Biti hočem milosten in reči, da Bazzaldella govori to pod vplivom autosugestije. Se moti, in moti se, je človeško.

"Zaiz vam je kaj trdil, da je nedolžen in vam je povedal, kje se je nahajal v trenutku zločina. Pripeljali smo vam priče za to. Jim nečete verjeti?"

Tu obravnava govornik na dolgo in široko zadevo Zaizovega alibijsa. Ta argument je zanj odločilen, z njim izčrpa govornik svoj govor in konča:

"Ako zamorete potrditi z gotovostjo, da je Zaiz streljal na Cattaruzzo, gospodje porotniki, tedaj ga obsodite na dosmrtno ječo, ako pa je v vaših dušah najmanjši dvom, ga morate oprostiti. In vi boste izjavili v pravoreku: "Ne moremo reči tega. Zaiz, v imenu Boga, vrni se v življenje!"

Popoldne govori Zennaro, branitelj Mrkote.

Izraža sožalje brambe nad smrtno nesrečnega stražnika in preide kovi na jedro obravnave. Govornik pravi med drugim:

"Mati in hči Contento sta v enem edini: ob devetih in četrth je bil Mrkota doma. Ni torej mogel biti na mestu zločina. Ne verujete temu? Kaj pa Gennarutti? Tudi temu nečete verovati? Saj je bil z njimi v ulici della Mura ob 10. in en četrth. Niso vsi zmorni krivega pričanja, ne more vsak priti sem hladnokrvni in zapriseženi govoriti pravcato laži. Tudi Gennarutti ni prišel sem, da laže.

"Zdi se mi, da ni potrebno, da še nadalje razpravljamo o pričah, ki nastopajo v tej obravnavi, kajti že vemo, da je Mrkota podal alibijs, ki v obrisi, ki smo vam jih pokazali v tej obravnavi, drži in ki ga ni mogoče zavreči. Toda gospod državni pravdnik je skušal razorožiti priče, na katere se sklicujemo. To je za nas nevarno, toda tu nam prihaja na pomoč posredno pričanje sester oboževancev samega. Je nekaj strašnega v proceduri. Vi ste slišali priče, ki so govorile o pričah — toda sester Mrkote niste slišali — tistih strašnih prič, ki so morda trenutno nepremišljene, ker so pač mlade, spravile lastnega brata v dolgoletno ječo, ne tega niste slišali. Odgovarjam g. državnemu pravdniku in nepravilnemu zaslišanju sester oboževancev s strani agentov javne varnosti, da je ravno zaslihanje teh sester najmočnejši steber brambe. Sestre bi morale vedeti, da je Mrkota bil soudeležen pri zločinu in bi se bile pri zaslišanju izdale. Državni pravdnik nam je dejal, da moramo obdnevovati v tej obravnavi junastvo Cattaruzze in junastvo priče Bazzaldelle. Ne primerjajmo tega! Mi tu obdnevujemo navadno žensko, lahkomišelnico v tem slučaju. Opisala vam je stvari, ki jih nikoli ni videla. Ne vem, če je Bazzaldella histerična, toda nekaj histerizma je v stvari, kajti kdo ji bo verjel, da so si banditi kar na cesti ponujali maske in samokrese? Kakšni banditi so to? Norci? Predrzi do blaznosti? Hočete imeti dokaz razplamteli fantazije te deklice, ki igra tako važno vlogo v tej obravnavi? Banditi so morali biti pravi tepci! Slišali smo pogovor banditov z Bazzaldello: "Pojdi vstran, sicer ustreliš!" — "Streljaj!" — "Se ne bojšiš samokresov?" — "Ne!" — "Ti ho, prihajaj!"

Med pogovorom in sprejemnici so v sprednji sobi tri ženske pregledovale in ocenjevale Miličino kožuh. Bile so tu: pestunja, revna sorodnica Rambergovih, živeča v hiši, neka bližnja znanka, ki je prišla k njim tisti dan, in šivilja. Zaključek tega opazovanja je bil ta, da se ta "Rusinja" baha s svojim razkošjem, ki se prav nič ne poda je poštemim in resnim ženskam, ki morajo misliti samo na gospodinjstvo in možovo srečo.

Ostali obiski mladega para so bili krajši. Miliči se je zdelo zelo smešno, da so jo povsod sprejeli; ni se mogla zatajevati in je vprašala moža: ali so ti ljudje vedno doma?

— Če gredo ven, gredo samo po opravkih. Vsi imajo doma dovolj dela. Pa tudi se ne mara nihče pokazati nevljuden s tem, da bi naju ne sprejeli; ne glede na to, da so vsi radovedni videti tebe, — je z usmevom odgovoril grof.

V skromnih meščanskih bivališčih častniških družin in celo pri predstavnikih mestnega oblastva je vzbudila pojava Miliče in njenega odličnega razkošja deloma zadrego, deloma zavist. Tako je morala, na primer, mlada žena polkovnega pribočnika sama nadzorovati svoje otroke, sedeč pri šivanju ter jih vzeti s seboj v sprejemnico, ker je bilo tisti dan veliko pranje in sta bili dekla in pestunja zaposleni v pralnici. Preprosta volnena obleka gospodinje, ki si je pozabila sneti celo predpasnik, in vpitje otroka, ki ga je morala mati končno odvesti v drugo sobo, vse to je Miličo tako zmedlo, da je sedela tam v zatreji in je moral grof vesti pogovor.

— Moj Bog, kakšen kup otrok ima vsaka družina. Vaše dame so prave kobilice s piščeti, roke pa imajo take kakor dularice, — je rekla Miliča možu, ko sta bila sama.

— Ni drugeče, draga. One morajo izhajati s svojimi dohodki in morajo opravljati gospodinjstva dela. Glede otrok pa ti povem, da jih ti ne smatrajo za oviro sreče. Zdaž ko si videla vsa ta skromna bivališča, priznaj, da sem imel prav, ko sem rekel, da je tvoja čudovita obleka neprimerna za obiske tem ženskam, ki so vajene

stroge varčnosti in ne smejo niti pomisliti na tako lišpanje.

— Ti bi me bil moral poprej opozoriti, kako temeljito mi bo treba izpremeniti svoj okus in svoje navade. Jaz nisem poznala podeželskega mesta in si nisem mogla niti predstaviti, da more, recimo, častnikova žena nositi tako strašno in celo karirano obleko, kakršno je imela na sebi m-me Bergman.

— Njo sva le slučajno našla v delavniški domači obleki. Toda oprosti, ti si tudi živila na deželi, ali se tam žene revnih častnikov in nižjih uradikov lepše oblačijo?

— Na deželi imam malo znanec, če izvzamem nekaj sosednih posestnikov; no, dame, ki sem jih tam srečala, so bile vendar lepše opravljene. Vsakdo se oblači, kakor hoče.

Grof ni nič odgovoril, ker se je voz ustavil pred stanovanjem Vizenbrukov.

Lepa Alma je bila zelo nakičena. Bila je v mestu na izprehodu ter zagledala Berenklavovo kočijo, zato se je podvzvala, ker je domnevala, da sta mlada zakonca na posetih, in se je hotela primerno pripraviti za sprejem bodoče tekmovalke.

In Miliča je vzbudila v njej celo nevihto neprijetnih občutkov; lepota, zlasti pa bogastvo in

eleganca obleke mlade grofice so prekosile njeno pričakovanja. Vilma je prav govorila: ta "prekipevalka samovarov", ta "Geldprotz" (denarna bahačka) ji gotovo prevzame prvenstvo, ki ga je do sedaj uživala, smatrajoč se za prvo damo polka. Toda na zunaj ni Alma z ničemer pokazala jeze, ki ji je kipelja v duši. Z zavistnimi pogledi je promatrala Miličino soboljevino ter prečenila njeno obleko, ki je prišla brez dvoma iz Vortove delavnice ali kakega drugega znamenitega krojača, pri tem pa se je topila same prijaznosti.

— To je vsaj ženska z okusom, ne pa kaka pepeluha, — je rekla Miliča možu, ko sta se vracala proti domu.

— Upajmo, da ti bo frau Alma vedno tako všeč kakor danes. Toda mnoge naše dame je ne marajo, ker je koketka, častihlepna in nevoščljiva, zlasti nevoščljiva. Poleg tega je vsa nora za toalete in kavalirje: vsi naši poročniki kleče pred njo.

— Naj le kleče; jaz nimam najmanjši želje ji odvzeti kateregakoli dvorilca, — se je nasmejala Miliča.

Poseti so jo spravili v dobro voljo in nevolja na moža jo je prešla. To okolnost je grof izrabil, da je vnovič stopil v dobre odnose z ženo.

"Pomislite na duševno stanje Bazzaldelle v trenutku zločina! Smrtni strah, razburjena fantazija, strel, smrt človeka... Je li mogla Bazzaldella opazovati prizor z mirno preudarnostjo? Kna priča, nobena priča! Hočete verjeti Bazzaldelli? Zakaj ne verujete Gennaruttiju? Dvom mora biti v vaših dušah, dvom, in če je še tako neznačen, mora biti v prilog obtoženci.

"Mrkota je bil predstavljen Bazzaldelli. Kako? Nočem kritizirati postopanja javne varnosti, nasprotno, hvaliti moram vzorne funkcije. Z njihovo pomočjo se je že mnogo zločinov razkrilo pred sodniki v tej dvorani."

Drž. pravdnik: "Kako ste govorili takrat, gospodje zagovorniki?" Odv. Zennaro: "Sam sem večkrat zahteval obsodbo obtoženca! Gospod predsednik ve to!"

Predsednik (smeje): "Ne zgovite me za pričlo! Jaz se ne spominjam ničesar."

Govornik nadaljuje:

"Bazzaldella opazuje Mrkoto skozi ključavnico. Kako se zame na ta način človek z gotovostjo spozna? Nas način predstavljanja ne zanima, nas zanima le, da spoznamo ta način kot skrajno opasno, da se priča zavaja. In priča je bila prevarana. S tem naj se enemu mladeniču naprtijo desetletja ječe?"

Govornik je izjavil, da še ne misli zaključiti govora, pa naj se zavleče obravnava še tako pozno v noč. Predsednik je radi tega odgodil obravnavo do danes zjutraj. Državni pravdnik bo odgovarjal.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

O boju proti jetiki

Deželni antituberkulozni odbor je imel sejo, na kateri je razpravljalo o bližnjem cvetličnem dnevu. Dohodki tega dne se imajo porabiti v boju proti jetiki.

Odbor je razpravljalo o do sedaj izvršenih ukrepih proti tej strašni bolezni. Ugotoviti je moral, da je bilo do sedaj le silno malo storjenega. In v resnici, vse kar obstoja pozitivnega proti razširjanju jetike, sta edino le dva dispensarija, eden v Gorici, eden v Tolminu. V Gorici dispensarij že dobro deluje, le njegov sedež je za sedaj nepripraven. Gradi se zato posebno poslopje na Tržaški cesti na ozemlju kmetijske deželne šole. Dežela je darovala za ta dispensarij 120 tisoč lir. Oni v Tolminu pa še ni prav razvil svojega delovanja. Sedaj so ga preuredili in potrosili v to svrho 12 tisoč lir.

Ker je največji odstotek jetičnih v Idriji, se je ustanovilo posebno jetično dravilišče za 20—25 bolnih. Prispevala je za to zdravilišče z okoli 150 tisoč liram dežela. Nekoliko prispeva antituberkulozni odbor tudi za pošiljanje otrok na morje in za prehrano šolskih otrok.

Krava povzročila eksplozijo granate

Pred nekaj dnevi je bil prepeljan v goriško bolnišnico sedemletni deček Dušan Blazič iz Sel. Ko je pasel živino, je na paši povzročila krava eksplozijo granate, ki je dečka, ki je stal v bližini, precej močno ranila po rokah, po obrazu, po desnem očesu in še po drugih delih telesa. Zival, ki je povzročila eksplozijo, je ostala nepoškodovana.

Izpred sodišča

Trije ptiki pred sodiščem

Včeraj so se morali zagovarjati pred goriškim sodiščem trije ptiki: dobri znanci kvesture: Franc Leban iz Grgarja, znani Murovec iz Lckovca pri Cepovanu in Josip Marušič iz Mirna. Obtoženi so bili raznih tatvin v škodo Alojza Nemca iz Vrtojbe, kateremu so pokradli mnogo tobaka, suktnjo, več vina itd. Tudi Alojza Rijavca iz Ravnice so obiskali in mu pokradli nekaj gnjati, čevlje, ki so jih pozneje našli policijski agenti pri Muravcu. Okradli so tudi Marijana Batističa iz Vrtojbe ter Antona Zaccattija.

Obtoženci, ki so pri preiskovalnem sodniku metali krivdo drug na drugega, so sedaj pred sodnim

Te vaše kot direktas obvestilo.

Globoko užaloščeni in potrli naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm, da je naš nad vse ljubljani in nepozabni soprog, oče, brat, gospod

IVAN KERŽE

trgovec

danes, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu preminul.

Pogreb dragega pokojnika se bo vršil v nedeljo, dne 3. t. m., ob 10. uri iz hiše žalosti ulica Maiolica št. 14 v cerkev Sv. Antona in od tam na pokopališče k Sv. Anl.

TRST, dne 1. junija 1926.

Ena, soproga.

Ladislav (stud. med.), Ivo, Pavel (student), Milan, Nada, otroci, sestre, svakinje in ostali sorodniki.

Odlik. pogr. podjetje Nuova Impresa Corso V. E. II. 47

BORZNO POROČILO

Trst, 1. junija 1926.

Amsterdam 763-769, Belgija 263-267, Francija 74.57%-74.87%, London 92.56%-92.76%, New York 18.91%-18.97%, Španija 314-320, Svica 364.75-366.75, Atene 24.50-25, Berlin 451.37%-457.37%, Buka-

rešt 11.56-11.96, Praga 56.10-56.40, Ogrska 328.25-334.25, Dunaj 264.20-270.20, Zagreb 33.27%-33.57%.

ZLATARNA Albert Pevh
Trst, Via Mazzini 46
kupiše krome po 1.46
Popravlja in prodaja